

въ това писмо, да остане задоволенъ даже ако Императоръ-тъ не бы пожелалъ да ся съгласи на политическый-тъ миръ, за който той (Лутеръ) и послѣдователи-тъ му ся надѣвали: понеже Божіи-тъ помысли стоятъ бескрайно високо надъ чловѣчески-тъ; и на Бога, а не на Императоръ-тъ, трѣбва да ся отдава най-голѣма-та почестъ. Въ едно свое писмо до Меланктона, той объяснилъ тихо и ясно длѣжность-тъ да ся прави различіе между владыцы-тъ като свѣтскы князове или власти, и владыцы-тъ като духовны пастыри; и какъ, въ послѣдне-то си качество, тѣ не трѣбва никога да си позволявать право-то да обрѣменявать Христово-то паство съ изобрѣтены отъ тѣхъ церковны правила и постановленія. Но той вдѣхвалъ уваженіе къмъ епископскж-тъ службж, когато тя ся изпълнява съгласно съ поученія-та на Св. Писаніе и за душевно-то назиданіе на церквж-тъ. Той уважавалъ и въсхвалявалъ благочестивы-тъ епископы. Той былъ съгласенъ да ся задържатъ епископи-тъ въ прѣобразованж-тъ церквж, само ако съ управленіе-то имъ не бы ся нарушавало жизненно-то евангелско ученіе.

Всичкы-тъ опытванія за помирненіе на съпернически-тъ партіи въ Аугсбургскж-тъ